

θεν παρεκάλεσα τὸν Μιχαλάκην, ὅστις ἀναγινώσκει καλῶς, καὶ αὐτὸς μὲ ἐδίδαξε νὰ συλλαβίζω πρῶτον, ἔπειτα ν' ἀναγινώσκω, ἔχω δὲ περὶ σὲ τέσσαρας φηρά. τὸ βιβλίον τοῦτο, εἰς τὰ ὅποιον κ' ἐκείνος ἔμαθε ν' ἀναγινώσκει· ἀλλ' ὡς βλέπετε ἐφαγώθησαν τὰ γράμματα καὶ δὲν διακρίνονται. Ἀκολουθεῖ.)

*Ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐγενεία καὶ ὁ Μεξικανὸς
Ψιττακὸς τῆς.*

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐκ τοῦ Μεξικοῦ, ὁ κόμης Καστελνῶ, εἰς τῶν ὑπαριστῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος, ὅστις εἶχε συνοδεύσει τὸν ἀτυχῆ Μαξιμιλιανὸν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἔφερε μετ' αὐτοῦ καὶ ἐδώρηνεν εἰς τὴν αὐτοκράτειραν ἓνα ψιττακόν, τὸν ὅποιον εἶχε διδάξει νὰ φωνάζῃ «Ζήτω ἡ αὐτοκράτειρα.»

Ὁ Μοντεζούμας, διότι οὕτως ὠνομάζετο ὁ ψιττακὸς, ἔγινε τὸ ἀγαπητὸν πτηνὸν τῆς αὐτοκρατορίας· ἔμεινε εἰς τὰ ἰδιαιτέρα δωμάτιά της ἐντὸς χρυσοῦ κλωθίου — ἔτρωγε καὶ ἔπινεν ἐκ τῶν τρυφερῶν χειρῶν της — ἐλάμβανε κομμάτιον ζακχαρώσεως ἐκ τῶν ῥυδοχρῶν χειλέων της καὶ ὅταν ἐπέστρεφεν ἐκ τοῦ περὶ αὐτοῦ ἡ ταξιδίου τινός, τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἔκαμνεν, ἦτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ἀγαπητὸν της ψιττακόν, αὐτὸς δὲ πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀγάπης της ἐφώναζεν, ἅμα τῇ ἐμφανίσει της, «Ζήτω ἡ Αὐτοκράτειρα!»

Κατὰ τὴν ἑνάρξιν τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἡ αὐτοκράτειρα ἠναγκάσθη ἕνεκα τῆς ἐκραγείσης ἐν Παρισίοις ἐπαναστάσεως νὰ φύγῃ διὰ νυκτὸς εἰς Ἀγγλίαν, ἵνα σωθῇ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἐξηγριωμένου ὄχλου· ἐκ δὲ τῆς βίας της ἐλητμόνησε τὸν ἀγαπητὸν της ψιττακόν.

Ἀφοῦ ἀπεκατεστάθη εἰς Τζίλχουρστ ἔπεμψεν ἓνα τῶν πιστῶν της ἀνθρώπων εἰς Παρίσιον διὰ νὰ ἴδῃ τί ἀπέγεινεν ὁ Μοντεζούμας της· ἀλλὰ δυστυχῶς εὗρε τὴν πόλιν πολιορκουμένην ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Μετὰ τὴν κλείσιν τῆς εἰρήνης ἡ ἀπαρηγόρητος αὐτοκράτειρα πάλιν ἀπέστειλεν ἓνα τῶν πιστῶν θαλαμηπόλων της πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ ἀγαπητοῦ πτηνοῦ. — Οὗτος ἦλθεν εἰς Παρισίους κατ' ὃν χρόνον ἐκράτουσεν τὴν πόλιν οἱ ἀναρχικοὶ καὶ κατ' εὐθείαν ἐπορεύθη εἰς τὰ ἀνάκτορα· ἀλλὰ μέρος αὐτῶν εὗρε κατεστραμμένον, οὐδεὶς δὲ, ἀφ' ὅσας ἠρώτησεν, ἤξευρε τί ἀπέγεινεν ὁ ψιττακός.

Περίλοπος καὶ σκυθρωπὸς περιήρχετο ἡμέραν τινα τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων, ὅτε τὸ βλέμμα του προσήλθθη εἰς μικρόν τι ἐμπορικὸν κατάστημα ἔπου ἔπω-

λοῦντο πτηνά. Εἰσῆλθε καὶ πρὸς μεγίστην αὐτοῦ χαρὰν παρατήρησε τὸ χρυσοῦν κλωθίον μὲ τὸν κύρ Μοντεζούμαν ἐντὸς αὐτοῦ.

Χωρὶς δὲ νὰ χάσῃ καιρὸν ἐπλήρωσε τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑβραῖος ἔμπορος ἐξήτησεν· ἤρπασε τὸ κλωθίον εἰς τὰς χεῖρας καὶ χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος ἔτρεξε πρὸς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ἔλαβε τὴν πρῶτην ἄμαξαν, ἦλθε ἡτο ἐτοιμὴ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὸ Κάλαι, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, ἐπέρασεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ διηυθύνθη κατ' εὐθείαν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἑπαυλιν.

Φαντασθῆτε ὅποια ἦτο ἡ χαρὰ τῆς ἐκπτώτου καὶ ἀτυχῆς αὐτοκράτειρας ὅτε εἶδε τὸ ἀγαπητὸν της πτηνόν! ἤνοιξε τὸ κλωθίον, τὸν ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας της, τὸν ἐχαῖδευσεν, τὸν ἐφίλησε, τὸν ὠμίλησε τρυφερῶς, ἀλλ' ὁ Μοντεζούμας ἔμεινε σιωπηλὸς καὶ σκυθρωπός.

Ἡ σιωπὴ αὕτη ἦτο ἀνεξήγητος καὶ ἐλόπει μεγάλως τὴν ἀτυχῆ Εὐγενείαν, ἥτις ἐν τῇ μεταξὺ ἐξηκολούθει νὰ τὸν χαϊδεύῃ καὶ νὰ τὸν ὀμιλῇ τρυφερῶς.

Τέλος ὅμως ὁ Μοντεζούμας ἀπεφάσισε νὰ λῶσῃ τὴν σιωπὴν, τεντώσας δὲ τὸν λαιμὸν του, καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα του, ἠτοιμάσθη νὰ προσφέρῃ ὅπως ἀνέμενον οἱ παρόντες· τὴν γλυκεῖαν προσφώνησιν, «Ζήτω ἡ αὐτοκράτειρα,» ἀλλὰ πρὸς ἐκπληξίν αὐτῶν τε καὶ τῆς Εὐγενείας, ἐξεφώνησε, «Ζήτω ἡ Δημοκρατία!»

Ὁ Μοντεζούμας ἔζησε πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους ἐν Παρισίοις ὑπὸ δημοκρατικὴν ἀμυσφαιραν, καὶ μετεβλήθη, ὡς πολλοὶ ἄλλοι αὐτικοὶ καὶ αὐτοκρατορικοὶ, εἰς τέλειον δημοκράτην!

Ἡ Εὐγενεία ἔκλινε σιωπηλῶς τὴν κεφαλὴν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰ δωμάτιά της δακρύουσα.

Τοιαύτη εἶναι ἡ λαμπρὴν τῆς ἐπιγείου δόξης καὶ τοιαῦται αἱ εὐχαριστήριαι τοῦ κόσμου τούτου — Μὴ κάμνετε λοιπὸν αὐτὰ, τέκνα μου, τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς ζωῆς σας· ἀλλὰ ζητεῖτε τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς νεότητός σας, ὥστε ὅταν ἔλθωσιν αἱ κακαὶ ἡμέραι νὰ σὰς ὑποστηρίξῃ καὶ παρηγορή.

«ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ.»

Ὅπως ὅλαι αἱ διδασκαλίαι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐξαισιαί, ἀμίμητοι, ὑπεράνθρωποι, οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς προσευχῆς, τὸν ὅποιον μᾶς ἔδωκεν, εἶναι ἀξιοθαύματος. Ἐσுλλογίσθητε ποτε, μικροὶ με φίλοι, πόσον πολλὰ καὶ καλὰ πράγματα περιλαμβάνει;

Μᾶς διδάσκει ὅλους καὶ ἓνα ἕκαστον νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὸν Θεὸν ὡς εἰς πατέρα μας· «Πάτερ ἡμῶν!»

Μᾶς κάμνει νὰ ὑψώνωμεν τὸν νοῦν καὶ τὰς ἐπιθυ-

μίας μας υπεράνω τῆς γῆς· «ὅστις εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανούς.»

Μᾶς λέγει ὅτι πρέπει νὰ τιμῶμεν τὸν οὐράνιον μας Πατέρα· α' Ἀς ἀγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.»

Ἀποπνέει Ἱεραποστολικὸν πνεῦμα· α' Ἀς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου.»

Καὶ ὑποκλινῇ καὶ ταπεινόφρονα διάθεσιν· α' Ἀς γένη τὸ θέλημά Σου ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπως γίνεται ἐν οὐρανῷ.»

Μᾶς διδάσκει νὰ ἠράζωμεν καὶ ἐμπιστευόμεθα αὐτὸν εἰς τὰς ἀνάγκας μας· «Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς εἰς ἡμᾶς σήμερον.»

Καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα τῆς συγχωρήσεως· «Συγχώρησον τὰ πταίσματα ἡμῶν, ὅπως ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς πταισαντάς μας.»

Μᾶς κάμνει προσεκτικούς· «Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθερόσον μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.»

Φανερώνει εὐσεβῆ αἰσθήματα· «Διότι σοῦ εἶναι ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.»

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Ἐκ δέκα χιλιάδων παιδίων, τὰ ὅποια γεννῶνται τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ δέκα ἔτη ἐν τρίτον αὐτῶν δὲν ὑπάρχει· κατὰ τὸ τριακστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των τὰ ἡμίσιον εἶναι εἰς τὸν τάφον· κατὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη 400 μόνον εὐρίσκονται ἐν τῇ ζωῇ. Κατὰ τὰ

0 μόνον 20 ἐπιζῶσι, καὶ κατὰ τὰ 100 εἰς ὥσως ἐναπομένει, ἵνα διηγήται τὴν φοβεράν καταστροφὴν! Διηγούνται, ὅτι ὁ Ξέρξης ἐπιθεωρῶν ποτε τὸν πολυπληθῆ στρατὸν, τὸν ἀκολουθήσαντα αὐτὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἀνέβαινε κατὰ τινες ἱστορικοὺς εἰς τρία ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἐδάκρυσεν· Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τῶν παρεστώτων, διατί δοκρεῖς; ἀδιότι, εἶπε, — συλλογοῦμαι, ὅτι μετὰ 100 ἔτη, οὐδεὶς ἐκ τοῦ ἀπείρου τούτου πλήθους θὰ ᾔναι ἐν τῇ ζωῇ. » Πόσον βραχεῖα ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ, καὶ ὅμως πόσον σπουδαῖος ὁ σκοπὸς αὐτῆς! καὶ πόσον ὀλίγοι οἱ μετροῦντες οὕτω τὰς ἡμέρας των, ὥστε νὰ προσηλῶνωσι τὰς καρδίας των εἰς τὴν σοφίαν!

ΕΥΦΥΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Συγγραφεὺς τις δυσμενῶς διακείμενος ἐναντίον ἄλλου τινός, ἐπίσης συγγραφέως, καὶ συναντήσας αὐτὸν καθ' ὁδὸν ἠθέλησε νὰ τὸν πειράξῃ. «Οἱ πάντες γινώσκουσι, — τῷ εἶπεν, — ὅτι συγγράφων ἀποβλέπεις εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀργυρίου καὶ μόνον ἀργυρίου. — Σεῖς δὲ, κύριε, τί ἐπιζητεῖτε; τὸν ἡρώτησεν ὁ ἄλλος. — «Τὴν τιμὴν καὶ μόνην τὴν τιμὴν.» «Τότε λοιπὸν, φίλε μου,

διατί δὲν εὐρίσκεις λογικὸν τὸ ὅτι ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐργάζεται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὧσων στερεῖται;»

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι ἐπιτρόπος τοῦ ἡλίου
Ἐπὶ τῆς σφίρας τῆς ὑδρογείου,
Εἶμαι μονάρχης ἐνθρονισμένος,
Μὲ λαμπρὸν στέμμα στεφανωμένος.
Γνωρίζω πλήθος τῶν μυστικῶν σου,
Εἶμ' ὁ πιστότατος τῶν πιστῶν σου.
Σχεδὸν τὸ ἦμισυ τῆς ζωῆς σου
Εἶμαι ὁ φίλτατος τῆς ψυχῆς σου.
Καὶ μ' ὅλα ταῦτα μὲ καταθλίβεις,
Μ' ἀγνωμοσύνην μὲ ἀνταμβείβεις.
Μ' ὄλον τὸν θρόνον καὶ τὴν στολὴν μου
Πολλάκις τέμνεις τὴν κεφαλὴν μου.
Καθ' ὅσον τέμνεις, γεννᾶται ἄλλη,
Ἡ χεὶρ σου δ' αἰθεὶς τὴν καταβάλλει.
Τί φλόγα τρέφω εἰς τὴν καρδίαν
Διὰ τὸσαύτην ἀχαριστίαν!
Διὸ καὶ τήκομαι καὶ χαινοῦμαι,
Κοι κατ' ὀλίγον ἀποναρκοῦμαι,
Τὸ στέμμα πίπτει πρὸ τῶν ποδῶν μου,
Καὶ τότε εὐρίσκω τὸν θάνατόν μου.

I. P. P.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποία ἦτο ἡ μέτηρ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος.
2. Ποία γυνὴ ὑπῆρξε προφῆτης καὶ κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν
3. Ἐκ ποίας φυλῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἦτο ὁ ἀνδρεῖος Σαμφών.

Οἱ ἐπόμενοι ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἀπάντην τοῦ ὀνόματός αὐτοῦ βραβεῖον. Χαίρομεν δὲ, ὅτι ἐφέτος οἱ διακριθέντες περὶ τὴν σπουδὴν καὶ γνῶσιν τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἶναι διεσπαρμένοι εἰς πολλὰ μέρη. Ἀξιεῖται οἱ ἐν Δεμερδέσιφ συνοδρῶνται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, διότι καὶ ἐφέτος ἐδειξαν ὅτι ἀγάπῳι καὶ γνωρίζουσι τὰς Γραφάς.

1. Εὐθαλία Βεργίδου.	ἄγνωστος
2. Θεολόγος Δερεμπης	Δεμερδέσιον
3. Ἀσπασία Ἰωαννίδου	Ἀθήναι
4. Ὁμηρος Κ. Ρεντζηπέρης	Δεμερδέσιον
5. Ν. Ἰω. Δημητριάδης	Ἀλεξάνδρεια
6. Ἰω. Γ. Ρωμανός	Σύρος
7. Εὐρυδίκη Σταματοπούλου	Ἀθήναι

— Ἐνεκα τῆς μελετωμένης ἀπουσίας τοῦ Συντάκτου κατὰ τὸν Μάιον καὶ Ἰούνιον, ἀναγκάζομεθα νὰ ἐκδώσωμεν τὰ φύλλα τῶν μηνῶν τούτων πρότερον· ὅθεν αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων θὰ δημοσιευθῶσι εἰς τὸ φύλλ. τοῦ Ἰουλίου, ὥς καὶ τὰ βραβεῖα διὰ τοὺς ἐπιτυχόντας εἰς τὴν λύσιν τῶν ἱερογραφικῶν ἐρωτήσεων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Καὶ πάλιν εἰδοποιούμεν τοὺς θέλοντας νὰ γείνωσι συνοδρῶνται, ὅτι εὐφρηγότερον θὰ ᾔναι δι' αὐτοὺς νὰ στέλλωσιν ἀμέσως τὴν συνοδρῶν τῶν ἀντὶ νὰ γράψωσι, διότι δὲν θ' ἀπαντήσωμεν εἰς οὐδέν.